

teisgi, ja teie ees ei lange ma mitte veel määs-
ha. Ma ollen nüud nisuggune, kes omma Lig-
gimes sel Maeruks on, agga Jumimaki pole
hüab, ja Jummal tuleb tedda: **Gest** Maeruks
on ikka seöige, ja se kes täieste wagga; agga
Raistlajatte Majadel on väikne Assi, ja
wagga julge Pöltv neil, kes Jummalat viib-
hastavad, ja neil, kes omma Rääe Rammo
Jummalaks pearvad. Ma tähalksin ag-
ga se Keigerväggewama ette räkida, ja hea
melega ommad Asjad temma ees selges
tehba, seit teie keik ollete tühjad Arstid!

S. 362. Kui teie waid olleksite: se tul-
leks teile Tarkusseks, seit teie Rõnned on
Rõiviterus ja Kawivalus Jumimala ees;
Kas teie tabbate narrida tedda? Eks tem-
ma kõrge Alu teile Kartust ei te, ja eks
temma Hirm teie peale ei lange! Se mis
teitest tulleb mälletada, on agga Tuhha-
sarnane; sepärrast seiske waid minnust, et
minna saan räkida, et muistgi Wello min-
nust

nust wöiks mõdaminna. **Gest** wata! kui
Jummal mind ka peaks õrratapma, siiski
tabhan ma temma peale lota; temma ees
woin ma ommeti ommad Asjad selges teh-
ba, ja temma on minnule ka Arrapeästjaks,
aggal se kes karvoal, ei sa mitte ta Palle et-
te. **Sepärrast** kui lge hästi mo könne, ja
pange omma Rõrvadega tähhele, mis ma
räkin!

S. 363. Kui sured on mulle keik mo
üllekohhus ja Pattud! Anna mulle, oh
Jummal, mo ülleastmisi ja patto teada!
Mikspärrast panned sa omma Palle war-
jule, ja arvad mind ommaks Waenlasels?
Tahhad sa ühhe Lebhe, mis Tulest aetakse
hirmutada, ja õrrakuinud Rõrre tappa aia-
da? — Innimes sel, kes Ütaesest sun-
dinud, on lühikitessed Ello-Påwad,
ja Tülli kül; ta touseb kui Diefe, ja lei-
katakse ärra, ja põggeneb ärra, kui Bar-
ri, ja ei já mitte seisma: temma Påwad